

Syna Boeijen: 'Ooit zal ik mijn vleugels spreiden' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2011. ISBN 9789048416783 (Psychiatrie/ Psychose/ Seksueel Misbruik/ Automutilatie/ 1) Zie ook www.freemusketeers.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Ervaringsverhaal van Syna Boeijen waarin zij beschrijft hoe het komt dat zij zichzelf is gaan snijden (automutilatie), anorexia krijgt en meermalen in een psychiatrische inrichting opgenomen moet worden. Een eerlijk, schokkend boekje waarin Syna beschrijft hoe moeilijk het voor haar is om het hoofd boven water te houden.

Over de schrijfster: Syna Boeijen (1990) kon haar middelbare school niet afmaken omdat ze teveel psychische problemen had die maakte dat ze herhaalde malen opgenomen moest worden. Gedurende die periode scheidden haar ouders. Met beiden kan ze goed opschieten. Zij is een sociale creatieve vrouw die van dieren houdt. Ze houdt zich onder andere bezig met schrijven en schilderen.

Korte beschrijving: Syna is vijftien jaar als ze voor het eerst in een inrichting opgenomen moet worden omdat het niet meer gaat. Ze kan zich niet meer concentreren op schoolwerk, valt s 'nachts onder het doorstuderen op haar boeken in slaap, maar haalt toch slechte cijfers. Ze voelt zich slecht en minderwaardig en gaat dan automutileren. Ze beschrijft hoe ze steeds meer psychische problemen krijgt, anorexia ontwikkelt en van school moet om opgenomen te worden in een psychiatrische inrichting. Daar gaat het niet meteen beter. Ze beschrijft hoe ze behandeld wordt, soms geïsoleerd wordt en meermalen achter elkaar opgenomen moet worden omdat ze thuis weer terugvalt en psychische problemen krijgt. Gedurende een wandeling met een begeleidster licht ze toe dat ze in haar jeugd seksueel misbruikt is, een onderliggend probleem van haar gedrag. Ze beschrijft hoe ze worstelt met zaken, ziet dat ze haar ouders verdriet doet, maar toch depressief wordt en psychosen krijgt, zelfs dood wil. Ze heeft zoveel meegemaakt in korte tijd dat haar leven niet zomaar weer op orde is. En of haar dat lukt, is ook nog een open vraag aan het eind van het 46 pagina's tellende boekje. Dat blijft je bij.

Wat viel op: De moeizame strijd die Syna moet voeren om haar psychische problemen aan te kunnen. En dat de vraag blijft bestaan of ze weer een goed evenwicht in haar leven zal vinden. Hoe lang heeft geduurd voordat Syna over het seksueel misbruik durft te beginnen.

Citaten: Pag. 11: 'Ik heb het eindelijk verteld. Anna en ik liepen zwijgend naast elkaar. Ze was mijn persoonlijke begeleidster en ik vertrouwde haar. (...) Ik kón het niet langer voor me houden, maar schaamde me diep. 'Als iemand een verkrachting meemaakt, zou het dan ook diegene zijn schuld kunnen zijn?' vroeg ik uit het niets. Anne keek verschrikt op. 'Nee natuurlijk niet, niemand heeft het recht iemand seksueel te misbruiken'. Ik begon te huilen en schaamde mij diep, ik schaamde me om het feit dat ik tweemaal een afschuwelijke verkrachting heb meegemaakt . Anna gaf me een knuffel. Vandaag heb ik samen met Anna en de psychiater verteld aan mama en papa wat er gebeurd is. Ze schrokken en ik kon niet veel uitbrengen. Mijn trauma is niet langer een geheim.'

Pag. 14: 'Ik werd daar alleen maar slechter. Ze konden me niet helpen. Ik snapte niets meer van mezelf. Na een paar maanden heb ik daar zelf ontslag genomen. Mijn ouders lagen inmiddels in een scheiding en ik vond het niet leuk om thuis te zijn.'

Pag. 43: (...)

'voor mij

is mijn leven voorgoed stuk

door niemand worden begrepen

door niemand worden geloofd

zie dan wat het met me doet!?

Al die stemmen in mijn hoofd.

de pijn, verdriet en gevoel

maar niemand zal ooit weten

Wat ik bedoel.

Ik hoop na vijf jaar dat deze gedichten nooit meer van toepassing op mijn hoeven te zijn.'